

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30473/2023
02.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Херцег, адвокат из ..., против туженог Град Нови Сад, кога заступа Правобранилаштво града Новог Сада, ради исплате накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2437/23 од 28.09.2023. године, у седници одржаној 02.04.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2437/23 од 28.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 522/2022 од 20.06.2023. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати 6.346.992,10 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужени стекао право јавне својине на парцели бр. ... КО Бегеч уписаној код РГЗ СКН Нови Сад 1 у лн бр. ... у површини од 2347 м2 те је тужилац дужан трпети да се тужени са тим правом упише код надлежне службе за катастар непокретности, након правноснажности пресуде. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да исплати 1.162.849,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се утврди да је тужени стекао право јавне својине на парцели бр. ... КО Бегеч уписаној код РГЗ СКН Нови Сад 1 у лн бр. ... у површини 430 м2 те да је тужилац дужан трпети да се тужени са тим правом упише код надлежне службе за катастар непокретности. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 366.472,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2437/23 од 28.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву и одлуке о трошковима

поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), па је оценио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба ЗПП, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у ЛН бр. ... КО Бегеч уписан као власник 1/1 парцеле ... у површини од 2777 м², земљиште у грађевинском подручју, њива 2. класе, приватна својина. Тужилац је наведену парцелу стекао на основу Уговора о купопродаји закљученог 20.09.2017. године између ББ као продавца и тужиоца као купца. Планом генералне регулације насељеног места Бегеч („Службени лист Града Новог Сада“ бр. 56/17), који је донет 25.11.2017. године, парцела бр. ... КО Бегеч, у Бегечу, улица ... бр. ..., наведено је да се иста налази у зони породичног становања, док је намена земљишта одређена као јавно грађевинско земљиште – парцела намењена за јавну саобраћајну површину – регулацију улице и заштитни појас хидротехничког објекта. Предметна парцела у природи у највећем делу представља улицу која се користи као јавна и саобраћајна површина, у ком делу је опремљена инфраструктуром, изграђена делом од туцаничког а делом од земљаног застора, а несметано је користи неодређени број лица за јавни саобраћај. Површина парцеле која је приведена намени (као део целине улице УКЈНДН у Бегечу) износи 2.347 м², односно 85%, док се остатак парцеле користи као воћњак који је ограђен. Управни поступак експропријације за предметну парцелу није вођен, није донета одлука о одузимању земљишта и одређивању накнаде за одузето земљиште нити је тужиоцу исплаћена накнада за фактички одузето земљиште. Према налазу и мишљењу вештака тржишна вредност предметне парцеле износи 2.704,30 динара/м².

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права обавезали туженог да тужиоцу исплати новчану накнаду због извршене фактичке експропријације земљишта у површини у којој је приведено намени.

Уставом РС у члану 58., између осталог, прописано је да се јемчи мирно уживање својине и других имовинских права стечених на основу закона (став 1.), као и да право својине може бити одузето или ограничено само у јавном интересу утврђеном на основу закона и да је учињено уз накнаду која не може бити нижа од тржишне (став 2.).

Законом о планирању и изградњи („Сл. гласник Републике Србије“, број 72/09 ... 145/14) чланом 2. ставу 1. тачка 6. прописано је да је површина јавне намене

простор одређен планским документом за уређење или изградњу јавних објеката или јавних површина за које се утврђује општи интерес у складу са посебним законом (улице, тргови, паркови и друго).

Одредбом члана 10. Закона о јавној својини („Сл. гласник РС“, број 72/11...108/16) поред осталог, прописано је: да добрима у општој употреби у јавној својини, у смислу тог закона, сматрају се оне ствари које су због своје природе намењене коришћењу свих и које су као такве одређене законом – јавни путеви, јавне пруге, мост и тунели на јавном путу, прузи или улици, улице, тргови, јавни паркови, гранични прелази и друго (став 2.); да свако има право да добро у општој употреби користи на начин који је ради остваривања те намене прописан законом, односно одлуком органа и правног лица која су та добра дата на управљање (став 5.); да су добра у општој употреби у својини Републике Србије, изузев путева II реда који су у својини аутономне покрајине на чијој територији се налазе као и изузев некатегорисаних путева, општинских путева и улица (који нису део аутопутеви државног пута I и II), тргова и јавних површина, који су у својини локалне самоуправа на чијој територији се налазе (став 7.).

У конкретном случају спорно земљиште, означено као парцела парцела број ... КО Бегеч на којој је тужилац власник у уделу 1/1, према Плану генералне регулације насељеног места Бегеч („Службени лист Града Новог Сада“ бр. 56/17), који је донет 25.11.2017. године, намењена је за јавну саобраћајну површину – регулацију улице и заштитни појас хидротехничког објекта. Због тога је оно, сагласно цитираним одредбама Закона о јавној својини, постало добро у општој употреби у јавној својини туженог као јединице локалне самоуправе, које као улицу свако има право да користи на начин који је ради остваривања те намене прописан законом и подзаконским актима. На тај начин извршена је „фактичка експропријација“ која настаје када се на земљишту граде путеви, инфраструктурни и други објекти у јавном интересу, иако не постоји решење о експропријацији, односно изузимању земишта.

Тужилац је фактички лишен права својине у површини приведеној намени, са свим атрибутима из члана 3. Закона о основама својинскоправних односа, па није дужан да трпи штетне последице зато што надлежни орган није спровео управни поступак и донео решење о експропријацији (изузимању из поседа) које би било основ за исплату новчане накнаде.

Тужени је обвезник исплате накнаде за јер се спорна парцела у делу у ком је приведена намени користи као улица – добро у општој употреби и у јавној својини, на којем тужени има право својине у складу са чланом 10. став 7. Закона о јавној својини. Висина ове накнаде, која тужиоцу припада на основу члана 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију и на основу члана 58. Устава Републике Србије, одређена је према тржишној вредности земљишта за површину приведену намени, према налазу и мишљењу судског вештака који су судови прихватили.

Имајући изложено у виду, нису основани ревизијски наводи туженог о погрешној примени материјалног права, засновани на ставу ревидента да тужени није обвезник накнаде, јер ниједном својом радњом није депоседирао тужиоца. Тужени је титулар права јавне својине на спорном земљишту које је делом фактички (без правноснажног решења о експропријацији односно изузимању из поседа) претворено у

добро у општој употреби – улицу и за такву намену предвиђено одговарајућим планским актом.

Код наведеног, неосновани су наводи ревизије којима се оспорава правилна примена материјалног права.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић